

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระบรมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวประเพณีบพความในหนังสือพิมพ์
ชื่อนักศึกษา	นางสาวจันทิมา ศรีทองอินทร์
สาขาวิชา	ภาษาไทย
ภาควิชา	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	๒๕๕๗

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์พระราชนิพนธ์บพความในหนังสือพิมพ์ของพระบาทสมเด็จพระบรมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจำนวน ๑๘๐ บทความ ที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทย สมุกสาร และดุสิตสมิตร ในช่วงเวลา พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๖๙ เนื้อหาแบ่งออกเป็น ๕ บท คือ บทที่ ๑ บทนำแสดงความนุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย บทที่ ๒ เนื้อหาและแนวพระราชดำริ ในพระราชนิพนธ์บพความสำหรับหนังสือพิมพ์ บทที่ ๓ กลวิธีการประพันธ์พระราชนิพนธ์ บทความในหนังสือพิมพ์ บทที่ ๔ การใช้ภาษาในพระราชนิพนธ์บพความในหนังสือพิมพ์ บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่าเนื้อหาและแนวพระราชดำริในพระราชนิพนธ์บพความมีเนื้อหาหลากหลายแบ่งได้ ๖ ค้าน คือ ค้านการทหารการสังหาร การเมืองการปกครอง ศาสนา ภาษา และวรรณคดี สังคม และอื่นๆ เนื้อหาเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมและกำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น พระบาทสมเด็จพระบรมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงนำเสนอในรูปแบบบพความประกอบความคิดเห็นที่มุ่งให้ประชาชนเข้าใจและปฏิบัติตามเพื่อให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง

ด้านกลวิธีการประพันธ์ในพระราชนิพนธ์บพความในหนังสือพิมพ์พบว่าพระองค์ทรงใช้กลวิธีการเปิดเรื่องเพื่อมุ่งสร้างความสนใจแก่ผู้อ่านหลายประการ เช่น การเปิดเรื่องด้วยข่าว การเปิดเรื่องอย่างตรงไปตรงมา การเปิดเรื่องด้วยจดหมาย และการเปิดเรื่องด้วยคำถาน เป็นต้น กลวิธีการเสนอเรื่องพบว่าทรงใช้การอธิบายมากที่สุด นอกจากนี้ทรงใช้การโดยแท้ เช่น บรรยาย พรรณนา และยังทรงใช้กลวิธีอื่นๆ ที่น่าสนใจอีก เช่น การแปลข้อมูลข่าวสารเสริมความ เป็นต้น กลวิธีการปิดเรื่องพบว่าทรงใช้การซักชวนให้ปฏิบัติตามมากที่สุด และกลวิธีการตั้งชื่อเรื่องที่พูนมากที่สุดคือ การตั้งชื่อเรื่องให้ตรงกับเรื่องที่เสนอ

ค้านการใช้ภาษาในพระราชบัญญัติความในหนังสือพิมพ์ ค้านการใช้คำพบว่า
พระองค์ทรงเลือกคำมาใช้ได้เหมาะสมตรงตามพระราชประสงค์ เช่น การใช้คำเหมาะสมกับ
สถานการณ์การใช้ภาษา การใช้คำตรงไปตรงมา การใช้คำชี้ การใช้คำซ่อน และการใช้ศัพท์
บัญญัติ เป็นต้น ค้านการใช้ประโยชน์ว่าทรงใช้ประโยชน์ความซ่อนและประโยชน์รวมมากกว่า
ประโยชน์ความเดียว และยังทรงใช้ประโยชน์ที่มีการเรียนเรียงอย่างมีศิลปะ เช่น ประโยชน์สรุปความ
ประโยชน์นานความ และประโยชน์เปรียบเทียบ เป็นต้น ค้านการใช้ภาษาภาพพจน์พบว่าทรงใช้
ภาพพจน์ ๔ ชนิด ได้แก่ อุปมา อุปถักษณ์ สัญลักษณ์ คำตามเชิงวากศิลป์ การແғนัยด้วยถ้อยคำ
แนวเทียบ บุคลاثิยฐาน และอติพจน์ กล่าวได้ว่าพระบาทสมเด็จพระบรมภูมิพลอดุลยเดชเจ้าอยู่หัวทรงมี
พระอัจฉริยภาพในการทรงพระราชบัญญัติความที่สามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจนและมีกลวิธีการ
ประพันธ์ที่น่าสนใจ